

Kateřiny Převorové

Využití přirozené komunikace s koněm (horsemanshipu) u dětí a mládeže s poruchami chování

Formální stránka práce

Práce obsahuje 80 stran textu, respektuje požadavky na formální úpravu. Je členěna do čtyř velkých kapitol a v jejich rámci dále na podkapitoly druhého a třetího řádu. Zejména podkapitoly třetího řádu (např. 2.1.1, 2.1.2, ale i mnohé další) jsou příliš krátké, občas se dokonce omezují na jednu jedinou větu! (Je to v podkapitolách 2.2.2.1 – 2.2.2.4, které autorka ani neuvádí v obsahu práce...)

V práci se autorka odvolává pouze na 13 publikací, tuto citační nouzi vysvětluje nedostatkem české odborné literatury, což je akceptovatelné. 4 zdroje jsou proto německé, další čtyři elektronické. Seznam literatury je zpracován přehledně a odpovídá mezinárodním citačním normám. Horší je to se způsobem, jakého autorka používá pro citace v textu práce. Autorka se pomocí citačních indexů odvolává pouze na přímé citace, celé statě nechává bez odkazů na použitou odbornou literaturu. Přitom například v kapitole třetí se mi nejeví jako reálné, že by celou klasifikaci poruch chování nepřebírala od nějakého autora. V kapitole č. 4 je zdroj informací autorky nejasný. Prosím, aby při obhajobě vysvětlila, zda jde o její vlastní utříděné poznatky, nebo zda se opřela o nějakého autora, kterého ovšem zapoměla citovat. Na s. 43 naprosto zmatečně užívá citací elektronických zdrojů.

Užití přímých citací v textu také neodpovídá zvyklostem – autorka jimi bez jakéhokoliv uvedení uvozuje kapitoly, nebo užívá přímé citace v rozsahu víc než jedné strany (s. 49).

V textu autorka nedokázala eliminovat užívání osamělých samohlásek a souhlásek na koncích řádků (spojky a, i, u, v, z...).

Po formální stránce tedy práce vykazuje značné nedostatky.

Stylistická stránka práce

Až na některé výjimky (např. na s. 53: „...knihy nebo kursy neexistovali...“, „...metody nefungovali“) se v práci vyskytují chyby pouze v užívání čárek v souvětích (v úvodu práce hned v několika případech).

Stylisticky se však autorka zejména v pasážích, které jsou evidentně její oblastí zájmu, dokáže vyjadřovat plynule a s přehledem. Škoda, že její užívání nepřímých citací je natolik nejasné, že není možné rozlišit, zda přebírá formulace odborných autorů, či zda užívá svých vlastních.

Obsahová stránka práce

Po obsahové stránce je práce poněkud nevyvážená. Jeví se mi to tak, že autorka odbyla částí práce, které nejsou jejím vlastním předmětem zájmu, a to je otázka speciálně pedagogického pohledu na poruchy chování. Naopak statě, které se týkají etologie koně, hiporehabilitace a léčebně pedagogicko – psychologického ježdění jsou zpracovány diferencovaně a se smyslem pro fakta.

Autorka zde využívá jak svého dlouhodobého zájmu, tak svých znalostí, které získala během stáže v Rakousku. Zřejmě právě tento její zájem, díky němuž podává diferencovaný a

zasvěcený výklad o terapeutických možnostech práce s koněm, dodává práci její bezespornou kvalitu.
Ještě malá připomínka. Na s. 42 autorka mylně označuje Brocovo centrum řeči jako Borcovo.

Závěr

Práce vykazuje mnoho pochybení ve formální úpravě a zejména ve způsobu zacházení s nepřímými citacemi, přínosná je však vzhledem k obsahové části práce, v níž autorka diferencovaně a s odborným přehledem podává výklad o možnostech terapeutického využití léčebně pedagogicko – psychologického ježdění. V této fázi dokonce reflektuje a předjímá i různé možné kladné účinky na děti a mládež s poruchami chování.

Navrhovaná známka

vzhledem k hrubým chybám ve formální stránce a s ohledem na obsahovou výpověď práce

ještě dobře

doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.